

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18Csp/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121320681
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:6121320681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudcom JUDr. Petrom Rajňákom v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: O. C., D.. XX.XX.XXXX, N. A., O. XXXX/X, občan SR, o zaplatenie 8.440,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9.418,46 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.440,36 eur od 13.02.2021 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v upomínacom konaní žalobou doručenou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 04.05.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.440,36 eur s príslušenstvom a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 19.06.2019 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8890.00 Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 159,99 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 28.01.2021 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 13.02.2021 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 17.02.2021 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1458,32 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 9418,46 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: Istina vo výške 144,24 Eur, táto suma predstavuje istinu 9.-12. Splátky spolu vo výške 144,24 Eur, úrok vo výške 978,10 Eur, táto suma predstavuje úrok 9.-12.

Splátky spolu vo výške 978,10 Eur, zosplatnená istina vo výške 8296,12 Eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 13.-96. Splátky spolu vo výške 8296,12 Eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 20.05.2021 v uvedenej veci platobný rozkaz spisová značka 40Up 407/2021, ktorým žalobcovi vyhovel v plnom rozsahu.

3. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný na Okresný súd Banská Bystrica odpor. Uviedol, že Platobný rozkaz je: v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Nepochybne zmluva uzavretá medzi mnou a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uviedol ďalej, že zmluva obsahuje zmluvné dojednania, ktoré sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Je toho názoru, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade a § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Z internetovej stránky NBS je zrejmé, že úrokové miery podobného úveru pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (96 mesačných splátok) v mesiaci 6/2019 boli vo výške 6,79 % p.a. Z toho je podľa názoru žalovaného zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným vo výške 14,98 % p.a. viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalovaný má za to, že v danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. V týchto súvislostiach žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.9.2013 sp. zn. 3Co/151/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.09.2019 sp. zn. 5Csp/67/2019. Uviedol, že v tomto prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným predstavuje 220,62 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 120,62 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný toho názoru, že by mal vážený súd považovať dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Podľa žalovaného je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným najmä bankami pri poskytovaní úverov. Žalovaný trvá na tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, keďže nemal možnosť individuálne zmluvu pripomenkovať, ale pre získanie úveru musel prijať vopred pripravenú zmluvu žalobcom. Z tohto dôvodu sa otvára priestor pre ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti, alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy. Uviedol ďalej, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Je toho názoru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany „slabšej strany - spotrebiteľa“ zvýšené nároky. Z predloženej Zmluvy je zrejmé, že veriteľ vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného by mal preto súd predmetný právny vzťah posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle

zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 19.06.2017, teda dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Za týmto účelom je povinnosťou dodávateľa splniť si zákonnú povinnosť a v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvádzať údaje, tak ako sú špecifikované v § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti tak ako je to zrejmé z ustanovenia § 11 je poskytnutý spotrebiteľský úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného v zmluve chyba obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a síce doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. ci) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Aj napriek skutočnosti, že Zmluva v časti ZÁKONNÉ INFORMÁCIE K VAŠEJ ZMLUVE bod 8) obsahuje dojednanie o dobe trvania Zmluvy o úvere z karty a Zmluvy o platobných službách, čo sa však podľa názoru žalovaného nedá stotožniť aj s dojednaním doby trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že nakoľko v Zmluve absentuje obligatórna náležitosť tak, ako som už uviedol, takýto spotrebiteľský úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny. Podľa Žalobcu platobný rozkaz znie na plnenie, ktorého splatnosť ešte v súlade so zmluvou a so zákonom nenastala, nesúhlasí s uplatnením práva na vyhlásenie splatnosti celej pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Samotné ustanovenie § 565 OZ umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (v súlade s § 122 ods. 1 OZ). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podľa názoru žalovaného podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V opačnom prípade je uplatnenie tohto práva neúčinné. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa, že si toto právo uplatní („súčasne“ znamená, vtedy keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Žalobca listom „Výzva k splateniu celého úveru“ zo dňa 28. 01. 2021 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy o úvere a nie len k úhrade omeškaných splátok. Žalobca tak vytvoril dojem, že žalovaný má do 15 dní uhradiť celý zostatok úveru vo výške 9.595,86 EUR, teda že už mimoriadna splatnosť úveru nastala, čo vylučuje, že by splatnosť úveru ešte len v budúcnosti nastať mala. Zo samotnej žaloby, ani z predložených listinných dôkazov, podľa názoru žalovaného nevyplýva, že veriteľ (resp. žalobca) dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca k tvrdeniu v Návrhu na vydanie platobného rozkazu, že žalovaného vyzval k splneniu dlhu, nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by svoje tvrdenie preukázal, teda neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný má za to, že takýto úkon, keď veriteľ bez upozornenia v stanovenej lehote vyhlásil úver splatným, by nemal mať za následok, že úver poskytnutý žalovanému sa stal predčasne splatným, a teda nenastala splatnosť môjho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem dôsledkov vyplývajúcich z dôvodovej správy sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Vzhľadom na už uvedené je teda žalovaný toho názoru, že žalobca má nárok len na úhradu omeškania so splácaním žalovaného. Prevyšujúcu časť žaloby by podľa jeho názoru mal v takomto prípade konajúci súd zamietnuť z dôvodu, že sa jedná o nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi (nakoľko v čase podania žaloby splatnosť splátok ešte nenastala). Uviedol, že podávam týmto sťažnosť proti výroku II. o trovách konania, pretože sú nedôvodné, sú v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniovým právom. Nie je povinný nahradiť trovy konania tomu, kto koná nekal, kto žiada bezdôvodné obohatenie a úžeru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, v ktorom určí, že dohoda o

výške úroku je absolútne neplatná, alternatívne, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného na úhradu len tej ktorej omeškanej splátky z dôvodu, že úver sa ešte nestal splatným vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a vo zvyšku žalobu zamietol, a aby konajúci súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. Vo vyjadrení k odporu právny zástupca žalobcu uviedol, že právny názor žalovaného o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi nie je správny s ohľadom na to, že nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 19.06.2019 ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z., s ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou ($2 \times 8,39 = 16,78\%$) a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve (úroková sadzba 14,98%), a teda čo je v súlade so zákonom musí, byť v súlade s dobrými mravmi. Uviedol ďalej, že žalobca dobu trvania zmluvy vymedzil dátumom prvej splátky - 08. 08.2019 a dobou trvania 96 mesiacov, a teda žalobca má za to, že zmluva obsahuje uvedený údaj. Poukázal na výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 19.11.2020 a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením zo dňa 28.01.2021 bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

5. Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 26.07.2021 postúpil vec na prejednanie súlade s § 10 ods. 3, resp. súlade s § 14 ods. 3 zákona číslo 307/2016 Z.z. Okresnému súdu Nové Zámky.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04.10.2021 uviedol, že s tvrdením žalobcu, že výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia úverovej zmluvy, žalovaný nesúhlasí. Je toho názoru, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR IMCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Skutočnosť, že uplatňované úroky zo zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi nemôže zmeniť ani prípadné tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval. Žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmlúv o úvere používa formulárové dokumenty, ktorých obsah nemá možnosť spotrebiteľ ovplyvniť. Takto to bolo aj v jeho prípade. Zamestnanec žalobcu mu predložil formulárové dokumenty na podpis, pričom nemal možnosť ovplyvniť akékoľvek zmluvné dojednania, ani nebol zamestnancom žalobcu oboznámený s možnosťou odmietnuť podpísať niektoré z týchto tlačív. Z jeho pohľadu je logické, že spotrebiteľ žiada veriteľa o poskytnutie úveru v čase, keď tento potrebuje. Tak to bolo aj v jeho prípade. Trvá na tom, že v tomto prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť zmluva v časti odplaty neplatným právnym úkonom. S tvrdením žalobcu, že Zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nesúhlasí a pridrižiava sa svojim doterajším námietkam. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (v tomto prípade do konkrétneho dňa), a tiež špecifikáciu konečnej splatnosti úveru vo forme uvedenia konkrétneho dňa. Ako som už uviedol som toho názoru, že je nevyhnutné, aby údaje vyžadované vyššie citovaným ustanovením Zákona 129/2010 Z.z. boli uvedené priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Je toho názoru, že v takomto prípade ani tvrdenie žalobcu, že ak je v zmluve uvedený dátum prvej mesačnej splátky a počet splátok 96, je teda jasne a nezameniteľne vymedzená doba trvania úverovej zmluvy, nemôže obstať. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v konaní o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady smerujúce k účinnosti uplatnenia tohto práva. Zo samotnej žaloby, ani z predložených listinných dôkazov, podľa názoru žalovaného nevyplýva, že veriteľ (resp. žalobca) dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Aj keď žalobca so svojim vyjadrením predložil listinu „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru“

zo dňa 19.11.2020, ktorou upozornil žalovaného na možnosť vyhlásiť úver predčasne splatným, je toho názoru, že nakoľko žalobca neuplatnil toto právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky nenastala splatnosť celého jeho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Žalobca neupozornil žalovaného písomne v stanovenej lehote na možnosť uplatnenia jeho práva vyhlásiť úver predčasne splatný. Podľa názoru žalovaného zosplatenie úveru bolo zo strany žalobcu realizované v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto by malo byť považované za neplatné.

7. Žalovaný sa pojednávania nariadeného vo veci bez ospravedlnenia nezúčastnil, na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný.

8. Právny zástupca podaním zo dňa 11.11.2021 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom vo veci, súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. K veci uviedol, že žalobca má za to, že si svoju zákonnú povinnosť splnil a zmluva o úvere je v súlade so všetkými právnymi predpismi v čase jej uzatvorenia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 19.12.2019, sp. zn. 41Co/98/2019, podľa ktorého „Spotrebiteľ je nepochybne slabšou stranou v procesnoprávných vzťahoch a podstatou jeho ochrany je dorovnanie procesného postavenia na úroveň protistrany. Tento princíp však nie je možné interpretovať tak, že sa má zabezpečiť akési nadradené postavenie slabšej strany vo vzťahu k protistrane. Ochrana spotrebiteľa je síce nevyhnutná, avšak nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností, na čo súdy nižšej inštancie pri rozhodovaní mnohokrát zabúdajú.“ Poukázal aj na stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana H. v D. zo dňa 24. XX. XXXX, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo už je reálne a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ Uviedol, že žalobca zotráva na podanej žalobe v celom rozsahu.

9. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výzvou k splateniu úveru, predžalobnou výzvou, ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2019 číslo XXXXXXXXXXXXXXXX mal súd preukázané, že medzi žalobcom - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe, ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 8.890,- eur. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá sumou 159,99 eur, počet splátok bol uvedený 96. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 14,98 %, ročná priemerná miera nákladov bola uvedená vo výške 16,1 %. Jednotlivé splátky sú podľa bodu 39 splatné vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci. Dátum prvej splátky je uvedený dňom 08.08.2019. Podmienky zosplatenia úveru sú uvedené v Hlave 6 §2 Úverových podmienok žalobcu.

11. Z výzvy zo dňa 19.11.2020 mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok vo výške 331,98 eur a upozornil ho na možné zosplatenie celého dlhu.

12. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021 mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy vo výške 9.595,86 eur do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 29.01.2021, doručenie výzvy žalovanému súd preukázané nemal.

13. Z výpisu čerpania splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný čerpal úver vo výške 8.890 eur dňa 24.06.2019. Posledná splátka vo výške 10 eur bola uhradená dňa 09.12.2020, žalovaný celkovo uhradil 1.458,32 eur. Žalovaný neuhradil už ôsmu splátku splatnú dňa 15.03.2020.

14. Podľa internetovej stránky Ministerstva financií SR bola v prvom štvrtroku roku 2019, teda v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere výška RPMN pre spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov vo výške 8,39%.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

26. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení (zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) Spotrebiteľskom úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 1 ods. 3 písm. f/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75.000 eur.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 24 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2 ods.1 druhej vety, §2,3,4,6, §7 ods.1,2, 15 až 17, §8,8a,§9ods.1, ods.2 písm.a/ až z, ods.9 až 11, §11,12,14.16,17,19, §20 ods.2 až 8 §23 a 25.

30. Podľa § 25f ods. 6 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení, zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 31.03.2015 sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené podľa predpisu účinného od 01.apríla 2015.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10 ods. 3 zákona číslo 307/2016 Z.z. v platnom znení ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní.

35. Podľa § 14 ods. 3 zákona číslo 307/2016 Z.z. v platnom znení ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

36. Podľa § 290 C.s.p spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

37. Súd konštatuje, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahuje všetky náležitosti zmluvy uvádzané v § 9 ods. 1 písm. a až z zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 19.06.2019. Je v nej riadne uvedená výška úveru, výška a termín splátok a úroková sadzba. Súd podotýka, že žalovaný vo svojich písomných podaniach nepoukázal na konkrétne nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere (s výnimkou doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) ktoré namietal. Súd zmluvu preskúmal a nezistil žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali platné právne predpisy v oblasti spotrebiteľského práva.

38. Podľa názoru súdu je za situácie, keď je v zmluve uvedený dátum prvej splátky a počet splátok veľmi jednoduché aj pre bežného spotrebiteľa vypočítať dobu trvania zmluvy. Pre žalovaného, ktorý vo veci podal precízne zdôvodnený odpor a ďalšie písomné vyjadrenie nemohol byť výpočet doby, na ktorý je

zmluva uzavretá problematický. Súd teda považuje námietky žalovaného, podľa ktorých spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti požadované zákonom za nedôvodné.

39. Súd konštatuje, že ročná priemerná miera nákladov bola v zmluve riadne uvedená a korešponduje s RPMN na stránkach Ministerstva financií Slovenskej republiky v danom období, s prihladením na § 1 ods.4 a § 1a ods.1 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. Námietky žalobcu o vysokej úrokovej sadzbe v zmluve o spotrebiteľskom úvere teda súd nepovažuje za dôvodné, celková odplata vyjadrená RPMN, ktorá je v zmluve riadne uvedená neprekračovala najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie úveru v čase podpisu zmluvy.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok výzvou zo dňa 19.11.2020, ktorá bola preukázateľne daná na poštovú prepravu dňa 19.11.2020, v deň spísania výzvy bol žalovaný nepochybne v omeškaní so splácaním splátok (nezaplatil už ôsmu splátku splatnú dňa 15.03.2020) povinnosť žalobcu uvedenú v § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka si teda žalobca splnil. Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021 bola adresovaná žalovanému po nezaplatení splátky splatnej dňa 15.01.2021. Úverové podmienky žalobcu možnosť zosplatenia úveru obsahovali. Súd je teda toho názoru, že k zosplateniu úveru došlo v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

41. Po podaní odporu sa ex lege zrušuje celý platobný rozkaz, teda vrátane výroku o trovách konania - o sťažnosti žalovaného voči trovám konania teda nebolo potrebné rozhodovať osobitným uznesením.

42. Súd nemal preukázané okolnosti uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný len veľmi všeobecne konštatoval, že nemal možnosť meniť resp. inak dohodnúť jednotlivé ustanovenia vopred pripravenej zmluvy, toto svoje tvrdenie nijako nepreukázal. Podľa názoru súdu žalovanému nič nebránilo vyjednávať o výške úveru, úrokovej sadzbe, výške splátok, počte splátok a RPMN, ak by nebol pri rokovaní o týchto náležitostiach zmluvy úspešný, zmluvu nemusel podpisovať. Súd ešte raz konštatuje, že žalovaný vypracoval precízne odôvodnený odpor a písomné vyjadrenie vo veci, citoval judikatúru vyšších súdov - je teda možné rozumne predpokladať, že žalovaný pozná právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľského práva a mal sa nimi riadiť už pri uzatváraní zmluvy. Súd zdôrazňuje, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, ak si spotrebiteľ zoberie úver, musí si byť vedomý svojej povinnosti úver zaplatiť a zaplatiť aj príslušenstvo úveru, na ktorom sa dohodol.

43. Preto, že súd nezistil žiadne nedostatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, RPMN uvedenú v zmluve považuje za uvedenú v súlade so zákonom a úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému považuje za splatný, súd žalobe čo do istiny v plnom rozsahu vyhovel.

44. Úroky z omeškania uplatnené v žalobe boli uplatnené čo do výšky úroku z omeškania, z dlžnej sumy a času kedy sa žalovaná do omeškania dostala správne, súd preto žalobe vyhovel aj v tejto časti.

45. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods.1 C.s.p. s prihladením na § 262 ods.1 C.s.p. Žalobca, mal vo veci plný úspech, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).